

Publicerad 2008-12-17 12:34 av lodjuret/seglare

Något litet om äcklig glädje

Det är när Peder träffar Sara som han blir så där äckligt glad och hoppfull, som om han tror att han har en chans på henne trots att hon har en kille, som visserligen är utanför landet i FN-tjänst på något superhemligt uppdrag som en sorts agent eller så. När Petra ser Peder, som hon nog är litet småkär i så drabbas hon av tapperisjukan, hon tappar förutom det hon bär på, även huvudet en smula och börjar babbla istället för att prata. Peder är nästan jämt glad och Petra syns nästan bara sur och butter. Det är som om glädje inte alltid smittar av sig men iallafall drar till sig uppmärksamhet som en jäkla magnet. När Petra någon gång är glad så syns det aldrig ett spår av Peder eller för den delen någon annan kille som Petra ibland spanat på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten